

[Skytte.]

ved Store-Bælt er det, som ministeren sagde det i sin fremsættelsestale, naturligt, at spørgsmålet om bygning af en bro dukker op. Det spørgsmål er imidlertid altfor uafklaret til, at der kan føres en realitetsdrøftelse om det i dag. Mange regner med, at der må komme en bro engang — det gør vel de fleste — men ingen tør sige noget bestemt om, hvornår det sker. Først når Store-Bæltskommissionen har sluttet sit arbejde — jeg ved ikke, om ministeren kan sige noget om, hvornår det sker — er der grundlag for at undersøge de spørgsmål af økonomisk, materiale- og arbejdsmæssig art, der er afgørende for, om broen kan bygges og i bekræftende fald da hvornår. I alle tilfælde bliver det ikke lige straks, hvorfor det øjeblikkelige problem må løses på anden vis — jeg havde nær sagt på gammeldags manér.

Jeg tilsiger mit partis velvillige medvirken til at løse problemet på det i det foreliggende forslag skitserede grundlag.

Må jeg til slut pege på en foranstaltning, der i høj grad kan lette overfartsforholdene over Store-Bælt; det er etableringen af en broforbindelse mellem Langeland og Fyn. Et blik på Danmarkskortet vil være tilstrækkeligt til at vise det ganske urimelige i, at boeure på Lolland-Falster, der ønsker at køre i bil til Jylland eller Fyn, skal være henvist til at søge vejen over Korsør—Nyborg. Hvis derfor de forlængst planlagte broforbindelser Langeland—Siø—Taasinge—Fyn blev etableret og der blev gennemført en hurtig og moderne færgeforbindelse mellem Lolland og Langeland, ville bilister fra Lolland—Falster, der har ærinde til Fyn eller Jylland, utvivlsomt vælge denne rute. Sejltiden blev kortere, og vejlængden til Syd- og Midtfyn og til Jylland ville blive afkortet med adskillige kilometer. Når dertil kommer, at de to frodige øer Taasinge og Langeland ville se et længe næret ønske gå i opfyldelse, finder jeg det yderst rimeligt, om ministeren inddrog denne mulighed for aflastning af Store-Bæltsoverfarten i sine overvejelser.

De foreliggende beregninger over rentabiliteten, foretaget af professor Engelund, er særdeles gode, hvorfor da også samtlige trafikministre — altså også den nuværende — fra 1940 indtil dato har betragtet denne

sag med velvilje; jeg finder, at tiden snart må være moden til handling. Befolkningen på øerne er absolut enig om at ønske denne forbindelse. Amtsrådet har erklæret sig villigt til at betale en rimelig part af udgifterne, og når der anlægges en bedre færgeforbindelse mellem Lolland og Langeland — og hertil er jeg overbevist om at Langelænderne gerne vil medvirke — bliver der mulighed for samtidig at skabe aflastning for Korsør—Nyborg ruten og at skabe en hurtigere og bekvemmere forbindelse mellem Lolland—Falster og Fyn—Jylland. At der så samtidig gennemføres en forbindelse, der i høj grad gavner erhvervslivet på Langeland og Taasinge, kan kun betragtes som et plus.

Jeg skal derfor på mit partis vegne henstille til den højtærede minister, at han tager etablering af en bro fra Langeland til Fyn med ind i sine overvejelser om aflastning af Store-Bæltsoverfarten.

Jeg skal med disse bemærkninger tilsige mit partis velvillige medvirken til gennemførelse af det foreliggende lovforslag.

Alfred Jensen: Der er ingen af de foregående ærede ordførere, der har kunnet bestride nødvendigheden af, at der foretages foranstaltninger til forbedring af trafikforholdene over Store-Bælt; det skal jeg da heller ikke forsøge på. Jeg erkender lige så vel som andre, at der i visse situationer er vanskeligheder med at klare overfarten, at vanskelighederne vil blive stigende fremefter, og at det derfor er nødvendigt, at man ser sig om efter forbedrede muligheder. Der har jo også i denne debat været peget på ønskeligheden af en bro. Nogle siger, det er ønskeligt, og andre siger, det er den eneste forsvarlige løsning. Jeg vil her gøre opmærksom på, at der er jo, som det ærede medlem hr. From også fremdrog, nogen forskel på, hvordan de forskellige dele af befolkningen ser på ønskeligheden og forsvarligheden af en sådan bro. Det er jo ikke alene husmanden ude på heden, der kan have sine betænkeligheder ved at investere så mange penge i brobygning, det gælder også mange af dem, der har vanskeligt ved at sikre sig en bolig, eller som bor i dårlige lejligheder, der trænger til at blive revet ned og erstattet af nye. Det er klart, at hvis man kan løse de problemer,